STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE, PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

Březen 2022

Nově do postní doby

Vzpomínáte si ještě na loňský půst?

Covidová opatření nám loni dala zabrat, nedalo se setkávat v kostele. Ale přesto jsme se dokázali navzájem podržet, najít cestu k Ježíši i mimo vyjezděné koleje. Modlitby doma, neděle u přenosů mší svatých, křížové cesty jen v přírodě… Vzpomínáte na loňskou postní výzvu „farnost sobě“? Díky ní jsme se častěji zadívali s úctou na kříže kolem našich cest. Nechávali jsme u nich jako znamení květ na věnečku – a u křížů se jich tak během postu objevilo více než třista! Přesto to nebylo ono...

Letos vstupujeme do postní doby posíleni touto zkušeností. Nenechejme ležet ladem to, co nám loni tak chybělo! S vděčností využívejme možnost být spolu na mších svatých nedělních i všedních, na křížových cestách, spolu zpívat a modlit se!

Všechno dobré, co nás pandemie naučila, si ponechejme. Přijít s úctou před kříž můžeme v každém dni. Díky Bohu!

Prozradíme vám, co nám bylo loni inspirací k zaměření se na úctu ke kříži: tato fotka. Přišla nám emailem od premonstrátů i s nápadem pro covidovou dobu: „vyhledat kříž, položit u něj květ a pomodlit se. Vždyť kříže v našich obcích vznikly jako svědectví, že je zde někdo silnější než my a může nám pomoci.“

Letos máme už naštěstí jinou situaci a ke gestům lásky a úcty ke Kristu větší prostor. Dokážeme jej zaplnit? -hc-

Srdečně vás zveme

na tradiční pěší křížovou cestu na Žerotín.

Smrtná neděle 3. dubna 2022

Sraz 13,30 u kapličky na konci ul. Radějovská

Jdeme za každého počasí.

Postní doba - duchovní fitness

Prožíváme ještě dobu karnevalů – fašank. Bývá to čas plesů, zábavy i radosti, a to patří samozřejmě do našeho života.

V Bibli je řečeno:

Vše má svou chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas:
je čas plakat a čas se smát,
čas rmoutit se a čas tancovat,
čas mlčet a čas povídat.

Za několik dní začneme čtyřicetidenní postní dobu, která nás má připravit na Velikonoce, to znamená na oslavu Zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Také to patří do křesťanského života. Člověk by měl mít čas, aby se zamyslel: proč žiji, jaký je cíl mého pozemského putování?

K tomu nám, křesťanům, slouží vnitřní usebranost, soustředění a chvíle ticha v tomto uspěchaném světě. Snažíme se konat kající skutky: modlitbu, půst (odříct si něco) a almužnu (pomoc bližnímu).

Zamysleme se, kolik z nás je ochotno dodržovat přísnou dietu, ba i dokonce hladovět, aby udrželi své tělo v dobré kondici. Podobným způsobem bychom se měli starat i o svého ducha.

Všem Vám přeji dobré prožití postní doby! o. Robert, o. Dawid a o. Lukáš, piaristé

Napadlo tě to někdy?

Pán Ježíš Kristus za nás zemřel a vstal z mrtvých.
Proč to udělal?
Protože to byla krásná věc?
Anebo protože to stálo za to?
Proč Tě Bůh miluje?
Protože to stojí za to, aby Tě miloval, stojí to za to!
Jsi důležitý! Jsi vzácný. Jsi důležitá, jsi vzácná!
Podívej, Bůh Tě nemiluje jen proto, že je Láskou.
Bůh Tě miluje, protože Tě stvořil právě On, a ví, že jsi krásná, krásný. Ví, že jsi krásná, krásný. Ví, že bez tebe se nic nedá dělat.
Víš, proč Tě Bůh stvořil? Protože bez Tebe to nejde.
Na světě jsou totiž osoby, které jenom Ty můžeš milovat.
Na světě jsou věci, které bys mohl dělat, vykonávat jedině Ty!
Jsou zde věci, které můžeš povědět jedině Ty!
Pocity, které můžeš zakusit jedině Ty.
Ve jménu Krista buď před Bohem sám sebou. Buď sám sebou před jeho láskou.

dle dona Fabia Rosini - zkráceno

FARNOST STRÁŽNICE

Postní aktivita

Pečujeme o společný domov

Postní aktivita, která je pro letošní půst připravená, nabízí v duchu encykliky papeže Františka Laudato si' podněty pro rozjímání nad způsoby, jak společně pečovat o Zemi – náš domov, a praktické návrhy, jak postní „změnu smýšlení" v tomto duchu vnést do života.

V neposlední řadě se skrze ni mohou všichni její účastníci každý den spojit v modlitbě na úmysl spojený s tímto tématem.

Abychom se ve farnosti navzájem v těchto snahách podpořili, budou pro všechny zájemce připraveny týdenní karty i s dalšími pokyny. K dispozici je budete mít od Popeleční středy na každé nedělní mši svaté.

Foto převzato: Papež František píše encykliku o vztahu člověka a přírody - Zajímavosti - Český Metropol (tydeniky.cz)

Každý týden si vyberte jednu výzvu z následujícího seznamu podle toho, na kterou se cítíte a považujete ji za vhodnou pro vás nebo vaši rodinu. Tu si zapíšete do týdenní karty, kterou si vyzvednete v kostele.

Podnět vzešel z www.katechetiolomouc.cz, zde jsou k dispozici také omalovánky pro děti.

Vyberte si z následující nabídky úkol, který je pro vás nebo vaši rodinu vhodný.

1. Udělám si čas na procházku do přírody, při které nebudu používat moderní technologie. Budu si více než jindy všímat, co mám okolo sebe a v modlitbě chval projevím vděčnost Stvořiteli.
2. Udělám si výlet do přírody a po cestě budu sbírat odpadky.
3. Vyberu si jeden druh odpadu, který se u mě doma často vyskytuje, a vymyslím, jak bych ho mohl/a přestat produkovat.
4. Zreviduji svoje zvyklosti v třídění odpadu a zamyslím se, jestli bych nemohl/a třídit lépe.
5. Budu se tři dny postit na některý z modlitebních úmyslů, který je ve výzvě uveden.
6. Budu se tři dny postit za osobu, se kterou mám špatný vztah.
7. Naučím se vařit nové bezmasé jídlo.
8. Začnu prát nebo umývat nádobí ekologičtěji.
9. Budu se celý týden sprchovat maximálně 3 minuty.
10. Nastuduji si něco nového o etické problematice textilního průmyslu.
11. Podívám se na film s ekologickou tématikou.
12. Začtu se do knihy s ekologickou tématikou.
13. Během týdne si dvakrát odřeknu pokrm z masa.
14. Pokusím se zapracovat na zlepšení vztahu, který je pro mě bolavý.
15. Začnu si nosit svačinu a pití ve znovupoužitelných obalech.
16. Popovídám si o důležitosti péče o společný domov s jedním člověkem.
17. Odřeknu si jednu novou věc, kterou si chci koupit a nutně jiné potřebuji.
18. Půjdu na nákup s již použitými (nebo znovupoužitelnými)obaly.
19. Najdu doma dvě věci, které už neplní svou funkci, a vymyslím jim novou. Podle potřeby je upravím.

Modlitba za naši zem

Všemohoucí Bože, jenž jsi přítomen v celém světě i v nejmenším ze všech tvých tvorů, ty, který obklopuješ svou něžností všechno, co existuje, vlij do nás sílu své lásky, ať se staráme o život a krásu. Zahrň nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry, nikomu neškodili. Bože chudých, pomoz nám zachránit opuštěné a zapomenuté této země, kteří jsou tak vzácní ve tvých očích. Uzdrav náš život, abychom chránili svět, a ne ho pustošili, abychom rozsévali krásu, ne znečištění a zkázu.

Dotkni se srdcí všech, kdo hledají pouze prospěch na úkor chudých a země. Nauč nás objevit hodnotu každé věci, s úžasem ji kontemplovat a poznat, že jsme hluboce spojeni se všemi tvory na naší cestě k tvému nekonečnému světlu. Díky za to, že jsi s námi po všechny dny. Podpírej nás, prosíme, v našem boji za spravedlnost, lásku a pokoj.

Poďakovanie

Milý otec Robert!

Aj touto cestou sa Vám chceme poďakovať za Vašu službu v našich farnostiach. Po odchode otca Lukáša Karpinskeho ste bol postavený pred neľahkú úlohu vedenia našich farností. Tejto skutočnosti ste sa ujal s plnou vážnosťou, zodpovednosťou, pokojom a Vám vlastným láskavým humorom. Menežujete nielen obnovu našich sŕdc, ale i finančné zabezpečenie chodov farností, duchovný život, opravy, rekonštrukcie a iné Bohu známe aktivíty. Doba je plná zmetkov, kadejakých i nezmyselných hygienických opatrení a pokusov rozdeliť spoločnosť na rozne proti sebe postavené tábory. Žijeme v časoch boja o dušu jednotlivcov, ale i národov. Ste pre nás oporou. Ukázal ste sa nám ako muž modlidby a pokory v službe. Cítime, že sa dávate naplno, bez kalkulu, s pokorou i odvahou šírite Božie kráľovstvo cez službu kňaza. Zasievate pokoj a radosť v našich farnostiach. Vieme, že ste pod stálym tlakom zodpovednosti ale tiež i ľudí, ktorí neradi vidia, že sa veriaci i v našich farnostiach začali viac spájať cez rozne aktivity, modlidby a vzájomné spoznávanie a pomoc. Nedajte sa znechutiť, tešíme sa, že ste verný Kristovi a Božiemu slovu. Máme Vás radi a modlíme sa za Vás a aj za Vašich bratov v službe Davida a Lukáša. Sme radi, že ste sa zdielal aj s nami v spoločenstve chlapov, ako Vám čas dovolil a vysvetloval Božie slovo. Máme radosť, že v tejto aktivite podporujete i nového kaplána Lukáša. Prajeme Vám veľa Božieho požehnania, radosť, pevné zdravie a inšpirácie Ducha svatého pri oslovení čo najviac sŕdc v našich farnostiach i celej spoločnosti.

Marián a chlapi zo spoločenstva Modlidieb Otcov

Tisíceré Pán Bůh zaplať

Dovolte mi touto cestou poděkovat jménem svým i jménem nás všech, naší milé farnici **Majce Matyášové** za dlouholeté modlení se svatého růžence přede mšemi svatými, zvláště pak i přede mšemi za naše drahé zesnulé, v našich strážnických kostelích.

Milá paní Matyášová,

velmi si vážíme toho, co jste pro nás svojí obětavou modlitbou a prací vykonala a stále vykonáváte. Ať vám Pán Bůh dopřeje hodně zdraví a síly.

Vděčná farnice a všichni, kteří vás mají rádi a vážíme si vás. ZO

FARNOST RADĚJOV

Čtyřicet let scholy

Je to neuvěřitelné, ale v tomto roce nás čeká krásné výročí. Je to už 40 let, co v Radějově v kostele začala působit místní schola. Za tuto dobu se v ní prostřídalo hodně členů, zpěváků, hudebníků i nástrojů. Schola procházela obdobími horšími i lepšími, někdy nás bylo mnoho, někdy zase málo. Někdy nám to zpívalo, někdy naopak nějaká notička trošku ujela. Vždycky jsme ale zpívali s radostí, nadšením a k oslavě Boží. A to, že můžeme slavit 40 let, je díky každému jednotlivému členu, každý článek je a byl důležitý. Děkujeme.

Úryvek z kroniky:
„Naši scholu založili P. J. Janek s varhanicí Olinkou. Ze začátku nás bylo šest a poprvé jsme zpívali na Vánoce 1982. Zprvu jsme zpívali jen u varhan, a po příchodu p. Jaroslava jsme pomalu začali nacvičovat písničky i s kytarami. První byly koledy, které jsme měli zpívat na Vánoce 1983 (to už se naše schola dost rozrostla a stále nás přibývalo). Měli jsme z toho všichni strach, ale dopadlo nám to dobře a od té doby jsme zpívali jen s kytarami.
P. Jaroslav tu s námi byl jen do dubna a potom musel odejít na vojnu.
Po jeho odchodu k nám začal jezdit P. Emil z Hr. Lhoty. Měl na všechno málo času, ale přesto se nám věnoval, každou volnou chvilku, kterou tady měl.
Od července je tady P. Pavel. Díky němu teď poznáváme hodně nových křesťanů a učíme se stále nové písničky.
(1982 – P. Josef Janek, 11.11. 1983 – P. Jaroslav Karhan, duben 1984 – P. Emil Matušů, červenec 1984 – P. Pavel Jančík)“

Budeme moc rádi, když toto výročí oslavíte s námi. Proto si do kalendáře poznačte termín - poslední víkend v květnu – oslavy 40 let scholy v Radějově. Zatím vám můžu prozradit, že už všichni členové spolu nacvičují písničky na koncert k tomuto výročí, který se uskuteční **v neděli 29. 5. 2022**.

Těšíme se na vás.

Schola z Radějova

FARNOST SUDOMĚŘICE

Bratři! Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli. Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

1 Kor 15,12.16-20

O POUTI NEMOCNÝCH A PANNĚ MARII LURDSKÉ

V pátek 11. 2. jsme se zúčastnili pouti nemocných ve Strážnici. Chci poděkovat naší farnosti za odvoz busem i z okolních vesnic. Jsme za to moc vděční, že jsme se mohli zúčastnit této krásné pouti. Slavil se svátek Panny Marie Lurdské i 30 let od vzniku Světového dne nemocných. Vděčíme za to sv. papeži Janu Pavlu II.

Nemůžu zapomenout na pouť nemocných v roce 2020. To ještě byli přítomni dva knězi, kteří teď chybí. O. Lukáš odešel do rodného Polska, ale je naděje na setkání, u druhého, O. Jacka už naděje není, zarmoutil nás poprvé a naposled. Tehdy byl pozván jako hlavní celebrant O. Marián Bér z TV LUX. Pamatuji si jen, jak uvedl, že je mile překvapen množstvím ministrantů a taky že kousek za hranicemi je tak pěkné poutní místo.

Tento rok byl kazatelem P. Martin Uher, kněz a lékař z Ostravy. Zdůrazňoval pomoc bližnímu, a to jak duchovně, tak z pozice lékaře i tělesně. Jako záchranář zažil dost příběhů a s jedním se s námi podělil. Byl překvapený z velkého počtu nás poutníků a děkoval všem za účast i za pozvání od pořadatelů.

V minulé Studánce byl pěkný článek o poutích do Lurd. Tento rok máme 30. výročí vzniku Světového dne nemocných a zároveň 11.2. má svátek Panna Maria Lurdská. Jak jinak by bylo pěkné toto jubileum oslavit, než se vydat na vlakovou pouť nemocných do Lurd! Jsou důvody, proč jet právě tam. Česká republika je úzce spjata s tímto poutním místem, naši předci tam zanechali pěknou památku. Čeština tam zazněla už na začátku roku 1890 a první vlaková pouť nemocných dorazila už v r. 1903. My jediní ze zahraničí máme v hlavní bazilice Panny Marie Růžencové svoji kapli. Je vpravo od vchodu. Nahoře je nápis „Český národ věnuje Panně Neposkvrněné“, po boku oltáře visí dva prapory, staré přes 100 let, nedávno zrestaurované. Uprostřed na oltáři stojí kopie sošky Pražského Jezulátka. Jako dar je přivezli naši poutníci. Byla tam i malá skupina ze Sudoměřic a Liduška Š. měla tu čest nést v průvodu tuto sošku. Při zahajovací mši v bazilice nás vždy radostně vítají jak správce areálu, kronikář, kněží i zástupce města.

Dalším bonusem této pouti jsou koupele v zázračné vodě. To není nikde jinde na světě. Věříme, že jimi spláchneme z těla všechny hříchy i neduhy těla a může se tak činit i denně. Panna Maria může pomoci se všeho zlého zbavit, hlavně je třeba věřit. Proto chci povzbudit k cestě nemocné, pohybově postižené, vozíčkáře. Bude o vás postaráno. V každém vagonu je k tomu určený personál, zdravotníci i lékař. Po příjezdu do Lurd už u vlaku čekají dobrovolníci s vozíčky, aby pomohli s výstupem z vlaku i se zavazadly. Všechny hotely jsou blízko areálu, není to daleko. Dobrovolníci se mohou dle přání rodiny celodenně starat o vašeho nemohoucího. Samozřejmě jsou zvány všechny věkové kategorie poutníků od 1. roku do 100 let. Jedna z poutí se uskuteční v srpnu, budou vyvěšené letáky. Otec Jiří říkával, že na poutě mají jezdit i bezdětní manželé a bývá jim požehnáno.

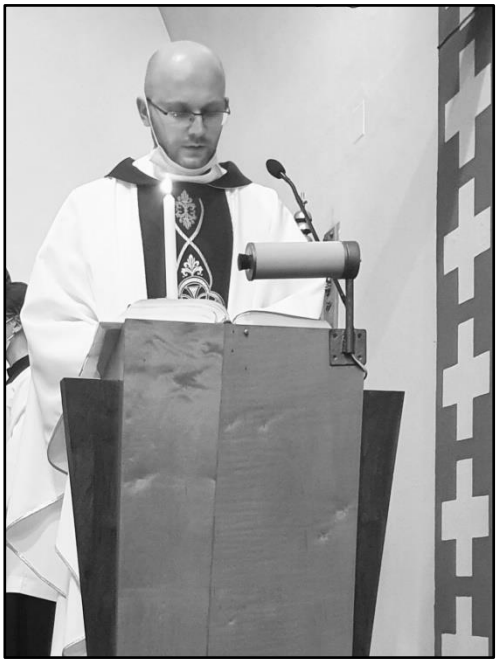

Vypráví se, že jeden kněz procházel vesnicí a před domem seděli smutní manželé, že nemají děti. Kněz jim poradil: „Jeďte do Lurd a zapalte tam svíčku.“ Za několik let šel znovu kněz vesnicí a ze známého domu vyběhlo několik dětí. Kněz se jich zeptal: „Kde máte rodiče?“ Děti odpověděly: „Jeli do Lurd zhasnout tu svíčku.“ J.P.

(Foto: Mše sv. na Hromnice)

Příspěvky farníků

Křížová cesta?!

Minulý rok, možná si pamatujete, jsme prožívali zvláštní postní dobu - jen soukromé křížové cesty a modlitby u různých křížů v přírodě. Jedním z nich byl kříž u Baťova kanálu v petrovském přístavišti a ten se stal cílem mé cesty. Tou dobou se opravoval povrch cyklotrasy okolo Baťáku.

Je únorová postní sobota, svítí sluníčko, všude pohoda, klid, ticho. Beru kolo a vydávám se na cestu. Povrch je dost rozježděný od strojů a blátivý. Už za čističkou se mi kolo začalo lepit blátem, až se přestalo úplně točit. A začala má křížová cesta!! Jízda na kole už nebyla možná, přesto jsem cíle cesty chtěla dosáhnout. Tak jsem kolo naložila na záda, boty jsem měla po kotníky v blátě. Rozhodla jsem se, že si cestu zkrátím přes louky, nikde nikdo, všude jen bláto, slunce nade mnou. Ještě nikdy jsem tak intenzivně neprožívala zastavení křížové cesty, kterou jsem se modlila. Po návratu boty skončily v popelnici, kolo jsem musela "vysprchovat" na dvoře. Byla nebo nebyla to křížová cesta?!! Zdenka

Můj růženec

Růženec droboučký v rukou mých -
co to v něm za čarné síly –
vábí mne na prahy stánků Tvých,
kyne, kde obraz Tvůj bílý.

Probírám zrnky se drobnými,
duše má Matičku zdraví,
obcuje se všemi svatými,
s nimi svou Královnu slaví.

Srdce když žalem se zachvívá,
jenž seslán byl Pánem,
růženec drahý tak prospívá,
duše že řekne hned: Amen.

Někdy, když radost mne prolíná
skytnuta k potěše mojí –
srdce i tehdy se upíná
v „zdrávasech“ k lásky mé zdroji.

Proto můj droboučký růženci,
city mé s tebou mne pojí,
mohu že kvítečky ve věnci
vít na něm Matičce svojí.

Matička mou jest i v radostech,
Matička mou jest i v tísni,
s růžencem jdu si k Ní pro štěstí –
v bolu i s radostnou písní.

Růženci malý můj – droboučký,
ty jsi nad skvosty dražší!
S tebou je každý boj lehoučký,
cesta pak ku nebi snažší.

Proto můj droboučký růženci
nosím tě u sebe stále –
chci jednou svatých být ve věnci,
jež jest kol Mateře Krále.

Anna Žáková

Stařeček, ministranti a jiné příhody

vzpomínkový cyklus nejen o strážnickém kostelníkovi Vaštíkovi

Část 28. **Zvon**

A tož tenkrát sem byl eště mladý a plný sile. Jednů v nedělu pán farář Jaroslav Jošek řekl, že sa bude vyměňovat zvon na věži. Bude potřeba, aby nekeří chlapy došli pomáhat. A toš to bylo neco, co sem já potřebovál a také sem sa hned přihlásil. Myslél sem si, proč tolik chlapů, dyž tam budu já. Uvážu si zvon na záda a snesu ho po schodoch dole a půjdu dom.

No, ale bylo to úplně ináč. Dyž sem vylézl po dřevěných schodách až navrch, tak sem sotva dýchál. Zvon tam byl už nachystaný, ale s tým sem ani nepohl. Byl tam eště těžký kus, bez kerého by zvon nezvonil. Ležál hned vedle zvona. Tak sem si řekl, že tým začnu a odnesu ho dole po schodoch.

Dyž sem ho zvedál a chtěl si ho hodit na rameno, tak mňa to převážilo a já sem spadl na zem a nemohl si stúpnút. Šecí, co to viděli, tak sa smáli a šak měli aj proč. Potom ale uznali, že sem sa aspoň snažíl. No, ale dopadlo to dobře, protože to ze mňa zdělali.

Ilustrační foto převzato z straznice-7-v.jpg (2000×1333) (dusekarpat.cz)

Vzali sme to dvá a velice pomáli sa nám to podařilo donést až dole. Navrch na věž už sem nelézl, protože sem teho měl už dost. Dole sem sa eště podívál, jak zvon spúšťajú jeřábem. Viděl sem to poprvní a tak sem sa aspoň poučíl, jak sa to dělá. Potom sem šél rači dom, abych si eště nejak neublížil.
Doma to bylo eště dobré, ale ráno mňa všecko bolelo a nešél sem ani do práce. Dyž sa to dověděl pán farář Jaroslav, tak mňa politovál a řekl, že sem tam udělál kus dobréj práce. Byl uznalý, ale já sem věďél, že to tak asi nebylo. No, ale aspoň sem sa snažíl. A aj dyž mňa všecko bolelo, tak sem měl aspoň pocit, že sem udělál neco dobrého.
Dneskaj, dyž si na to vzpomenu, tak už vím, že sem sa měl jít enom podívat a rači tam nezavazat. L. Král

Vzpomínka na pana Františka Baňaře

Dověďél sem sa, že umřél František Baňař. Byl to nejlepší kamarád stařečkového synka Janíčka, kerý umřél, dyž měl čtrnáct roků. Také spolem ministrovali. František na svojého kamaráda, nikdy nezapomněl. Každý rok, na svátek Všech svatých, mu nosíl na hrob svíčku. Bylo to kamarádství až do konca života. A to sa dnes hned tak nevidí. František byl hodný a věřící člověk a také aj proto svůj život naplnil dobrýma skutkama. No a mně už teď nezbývá nic iného, než sa za tyto dva nerozlučné kamarády modlit. Byl bych rád, kdyby sa ke mně nekdo přidál. L. Král

Úmysly apoštolátu modlitby – březen 2022

Úmysl papeže: Za křesťanskou odpověď na bioetické výzvy
Modleme se za nás křesťany, abychom tváří v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.
Národní úmysl: Za katechumeny
Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.

Knihovna křesťanské literatury

Spolkový dům, Masarykova 370, Strážnice vám nabízí:
Umývač výloh a arcibiskup – Alain Boudre
Poprvé byla kniha vydána ve francouzštině roku 1994. Předmluvu k francouzskému vydání napsal Václav Havel, prezident ČR. Životní příběh „umývače výloh“ arcibiskupa Miloslava Vlka, od 26.11.1994 také kardinála, je svědectvím o naplněném životě s Bohem. Svědectví upřímné a povzbudivé. První české vydání vydalo nakladatelství Nové město v roce 2016 s úvodem Michaely Šojdrové, poslankyně EP. Kardinál Miloslav Vlk * 17.5.1932 +18.3.2017.

Ať před zraky mám život – Viola Svobodová – Svědectví z hospice
MUDr. Viola Svobodová se v roce 1998 rozhodla ukončit svou lékařskou kariéru a odejít do důchodu. Tehdy dostala nečekanou nabídku začít se věnovat hospicové péči. Práce v hospici ji hluboce oslovila. Dnes tvrdí, že právě od svých pacientů se naučila spoustě životně důležitých věcí, zvláště o duchovních potřebách umírajících. V knize zaznamenala nejsilnější svědectví ze své praxe. Název knihy je z modlitby sv. Augustina: „- ať před zraky mám život, a ne smrt.“
Těšíme se na vaši návštěvu.
Provozní doba: pondělí a středa 9,30 - 11,00 a úterý 16,00 - 17,00

Okénko do strážnické charity

Charita Strážnice

Přidejte se k Postní almužně 2022

Charita Strážnice Vás chce informovat o Postní almužně 2022, kde máte i Vy možnost modlitbou a půstem uklidnit svou mysl a otevřít srdce ve vztahu k Bohu i bližním tak, aby se obnovila naše duševní síla a víra.

Postní almužna je pastorační aktivitou úzce navázanou na postní dobu. Charita Strážnice předá kněžím do jednotlivých farností v týdnu od 1. do 4. března papírové kasičky a můžete si je v kostelích vyzvednout a odnést do svých domovů. Tyto kasičky můžete mít doma po celou postní dobu. Na Květnou neděli ji pak přineste do kostela na určené místo, jako každoročně. Pokud na Květnou neděli kasičku do kostela nestihnete přinést, můžete ji ještě v následujícím týdnu odevzdat v prodejně Charity Strážnice, na ul. Kovářská.

Získáním finančních prostředků, které ušetříme odřeknutím si něčeho, co sice není špatné, ale co ke svému životu bezprostředně nepotřebujeme (alkohol, cigarety, sladkosti, zábava anebo, jak je rozepsáno na letáku CHČR), můžeme pomoci potřebným.

Při modlitbě, ať už soukromé nebo společné, papírová kasička znázorňuje a inspiruje jak naše odhodlání udělat to, co je dobré, i když je to někdy těžké, tak naši snahu pomoci potřebným lidem. Využijme Postní almužny k sebeovládání i k tomu, abychom vnímali nouzi lidí ve svém okolí a dávali podněty k pomoci konkrétním jednotlivcům nebo rodinám.

V předešlých dvou letech se při Postní almužně nevybrala tak velká částka, ale i za to díky všem, protože spousta lidí byla ovlivněna nepříznivou situací spojenou s covidem. Zavřené kostely i obchody nám bránily se setkávat a zajišťovat běžné aktivity. I tak Postní almužna přispěla v loňském roce určitou mírou na podporu činnosti Charity Strážnice při pomoci potřebným osobám, které se náhle ocitli v těžké životní situaci. Děkujeme všem, kdo nám pomáháte při našem úsilí.

Sestry a bratři,

opět společně vstupujeme do postní doby. K čemu nám má sloužit? Především k tomu, abychom si více uvědomili duchovní podstatu vlastní existence na tomto světě a také k tomu, abychom se zamysleli nad hodnotami, na kterých skutečně záleží. Půst není o hladovění, sebezápor není o sebetrýznění, v modlitbě nemáme zažívat strach a smutek. Ale je správné zamyslet se nad tím, jak se máme dobře a jestli mají stejné možnosti lidé kolem nás. A to je také nosná myšlenka Postní almužny – odepřít si něco příjemného, co nutně k životu nepotřebujeme nebo nějaké peníze ušetřit jen tím, že budeme odpovědní a střídmí.

Je to věc Vaší volby. Možností je mnoho. Vedle nich bych tip pro Vás na tuto postní dobu přece jen měl. Jednou z oblastí, kde se v celé společnosti nejvíce plýtvá, jsou potraviny. Bez jídla se neobejdeme, ale ... ?

Odhadem se až třetina všeho vyprodukovaného jídla na světě vyhodí nebo znehodnotí. Pokud by byly tyto potraviny zachráněny, nasytily by se jimi asi tři miliardy lidí. V Evropě připadá na jednoho člověka 96 až 115 kg vyhozeného jídla za rok. Více než polovinu vyhodí domácnosti, 30 % se vyhodí při výrobě a zpracování, 12 % ve stravování a 5 % vyplýtvají velkoobchody a maloobchody.

Co kdybychom na letošní výzvu k postu a k postní almužně odpověděli tím, že budeme mít lepší přehled o tom, co všechno máme v ledničce, více zvažovat, co nakoupíme, rozlišovat sdělení „minimální trvanlivost a spotřebujte do…“ a odhadem ušetřené peníze dali do pokladničky?

Je jistě mnoho lidí, kteří potřebují pomoc. Kdo to je v mém okolí? Pokuste se, prosím, vhodnou formou sdělit knězi či místní Charitě, pokud ve Vašem okolí je někdo v nouzi. Pomoci v těžké životní situaci může i Postní almužna. Nabídněte, prosím, postní kasičky i těm, kteří nyní kvůli pandemii do kostela nemohou chodit.

Mons. Bohumír Vitásek, prezident ACHO

Inkvizice, čarodějnice, kolonialismus:
Černé kapitoly církevních dějin a co s nimi

1. 4. 2022
v 19:15
Městský úřad
Strážnice

Tomáš Petráček

Český katolický kněz, teolog, církevní historik, akademický kaplan
a člen redakční rady revue pro teologii a duchovní život Salve.

Česká křesťanská akademie

Nejen pro děti

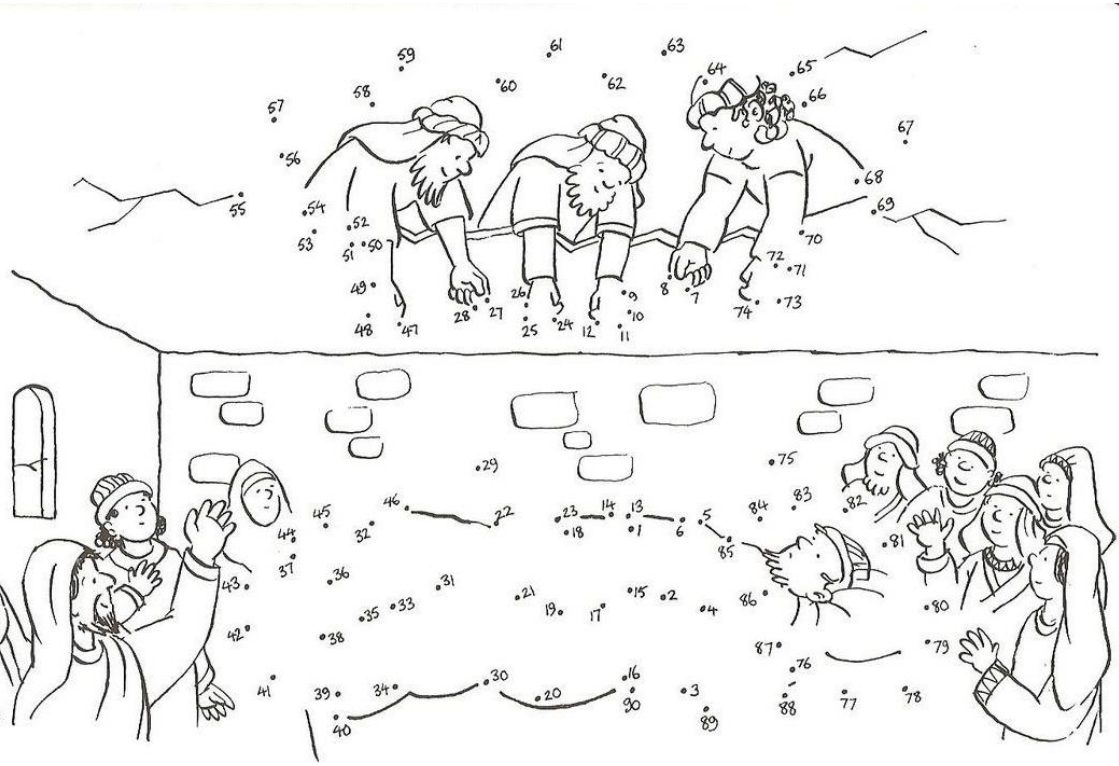

Spoj čarou čísla podle pořadí. Obrázek přines do sakristie před první březnovou dětskou mší svatou. Budeme losovat výherce!

Ježíš uzdravil chromého, aby mohl chodit. Ty máš zdravé nohy? Tak se rozběhni co nejčastěji za Ježíšem do kostela - je přece postní doba!

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.
Vychází 27.2.2022, náklad 630 kusů, příští číslo vyjde 3.4.2022, uzávěrka příspěvků je 25.3.
Tisk: Tiskárna Sukupovi. Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz . Webové stránky: www.piaristestraznice.cz
Farnost Strážnice - číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819
Farnost Radějov - číslo účtu 1443763319/0800
Farnost Sudoměřice - číslo účtu 6132491339/0800.